

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Російської Федерації Таранухіна Володимира Андрійовича щодо офіційного тлумачення положень статей 319, 321, 391 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
19 грудня 2013 року
№ 71-у/2013

Справа № 2-72/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича – доповідача,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Російської Федерації Таранухіна Володимира Андрійовича щодо офіційного тлумачення положень статей 319, 321, 391 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Бауліна Ю.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Російської Федерації Таранухін В.А. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 319, 321, 391 Кодексу, якими передбачено здійснення та непорушність права власності, а також захист цього права від порушень, не пов'язаних із позбавленням володіння.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу автор клопотання обґрунтовує неправильним, на його думку, їх застосуванням судами загальної юрисдикції, що призвело до порушення його права спільної часткової власності, зокрема права самостійного користування і розпоряджання своєю часткою, та права власності співвласника.

На підтвердження своїх доводів Таранухін В.А. долучив до конституційного звернення копії судових рішень у справах, у яких він був відповідачем, а саме: рішень Артемівського районного суду міста Луганська від 7 жовтня 2004 року та від 24 вересня 2008 року, ухвали колегії суддів Судової палати у цивільних справах Верховного суду України від 31 травня 2006 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 4 грудня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або законів України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, та обґрунтування необхідності в їх офіційному тлумаченні (пункти 3, 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими

органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Із конституційного звернення та долучених до нього матеріалів вбачається, що для обґрунтування неоднозначності застосування вказаних положень Кодексу Таранухін В.А. посилається на судові рішення, ухвалені судами різних інстанцій у цивільних справах, у яких він був відповідачем. Долучені до конституційного звернення копії судових рішень дають підстави для висновку, що суди загальної юрисдикції розглядали справи стосовно правовідносин, які виникли за різних юридично значимих обставин. Так, в одному випадку розглядалася справа про розподіл спадкового майна між Таранухіним Валерієм Андрійовичем і Таранухіним Володимиром Андрійовичем, а в іншому – про усунення перешкод у здійсненні Таранухіним Валерієм Андрійовичем права користування та розпоряджання майном. За правовою позицією Конституційного Суду України неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України є різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010). Отже, автор клопотання не навів фактів неоднозначного застосування положень статей 319, 321, 391 Кодексу.

Таким чином, недоведеність неоднозначного застосування судами України положень статей 319, 321, 391 Кодексу є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Російської Федерації Таранухіна Володимира Андрійовича щодо офіційного тлумачення положень статей 319,

321, 391 Цивільного кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ